

Prædiken til 3. søndag efter trinitatis

Jeg tror ikke på Gud. Sådan sagde en af de konfirmander som jeg har undervist i Nyborg i denne uge. Det var ikke for at provokere mig. Men åbent og ærligt. Vi var igang med at tale om trosbekendelsen. Jeg var ved at forklare dem, at trosbekendelsen ikke er en remse af mærkelige ord, de bare skal lære udenad inden den dag de skal konfirmeres. Jeg var ved at fortælle dem, at hvis nogen spurgte dem hvad handler kristendommen om så skal de sige: Læs trosbekendelsen. For her er alt sagt om, hvad det er vi tror på som kristne. Vi talte også sammen om hvad det vil sige at forsage Djævelen. Hvad betyder det ord- forsage? At tage afstand fra. Så når vi siger, at vi forsager Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen. Så betyder det, at vi tager afstand fra Guds onde modstander fra ham, der er far til løgneren. Vi tager afstand fra enhver ond handling, enhver ond tanke, ethvert ondt ord. Vi tager afstand fra alt det onde i verden omkring os og det onde i vores eget hjerte. Da vi nåede til: Vi tror på Gud så var det konfirmanden sagde: Jeg tror ikke på Gud. I stedet for bare at svare ham, at det er også i orden – så stillede jeg ham spørgsmålet: Hvad er det for en Gud som du ikke tror på? Er det ham den gamle mand med det lange grå skæg. Ja ham tror jeg ikke på. Jeg tror nok at ham og de andre konfirmander blev noget overraskede da jeg så sagde. Ham tror jeg heller ikke på. Og så tog jeg min Bibel og læste for dem, hvad der står om Gud: ” Kære brødre og søstre, lad os elske hinanden, for kærligheden kommer fra Gud. Enhver der elsker har Gud til far og ved, hvem han er. Enhver der ikke elsker kender ikke gud. For Gud er kærlighed.” Tror du på kærligheden? Så tror du også på Gud. Jeg ved ikke om min konfirmand fik noget ud af den samtale. Men jeg fik det ud af den, at det er vigtigt, at vi taler ikke kun med vores konfirmander men også med hinanden om hvem Gud er. Vi må læse i vores Bibel om Gud. For det er i Bibelens mange bøger vi lærer ham at kende. Her vi får at vide, hvem Gud er. Hvad er det Jesus lærer os om Gud i dag? At han er en hyrde. Jesus kendte sin Bibel GT og her har han hørt hvad Gud siger om sig selv: Som den gode hyrde tager sig af sin flok vil jeg tage mig af mine får og føre dem tilbage fra alle de steder de er forsvundet hen på en mørk og tåget dag. Jeg vil lede efter dem der er kommet på afveje og føre dem tilbage som er faret vild.”

Hyrden vogter sin flok på 100 får. Et af dem bliver væk. Straks går hyrden afsted for at lede efter det. Men hvad så med de 99 andre får? Skulle han ikke hellere være blevet og have passet på dem? Betyder det virkelig det helt store, hvis et eneste får skulle gå tabt ud af 100. Er det ikke et tab der er til at leve med? Ikke for hyrden. Ikke for Gud. For ham har det ene får det enkelte menneske så stor betydning, at han er parat til at gå helt til verdens ende for at lede efter os. Når vi har forladt ham. Vendt ham ryggen. Forvildet os væk fra ham. Er det virkelig sandt? Gud som har skabt himlen og jorden, Gud som har al magt har han virkelig øje for hver og en af os mennesker? Os der ikke er noget særligt. Os der fejler og svigter og gør hinanden ondt. Hvorfor vil Gud overhovedet have noget med os at gøre? Fordi han har skabt os. Fordi det er ham, der har givet os livet. Fordi vi er hans børn. Vi kender udtrykket affektionsværdi. Det er en værdi som vi tillægger en ting, der måske ikke har så stor værdi i sig selv som hvis den var gjort af guld og ædelstene men som betyder uendeligt meget for os alligevel. Måske er det en ting vi har arvet af et menneske, der stod os nær. Eller fået som gave ved en særlig begivenhed i vores liv. For Gud har vi hver især som det menneske vi er affektionsværdi. Fordi vi er hans. ” Sådan bliver der større glæde i himlen over en synder der omvender sig end over 99 som ikke har brug for omvendelse.”

Hvad betyder det at omvende sig? Er det at se ind i sig selv og erkende at vi har taget fejl i at være så optagede af os selv, at der ikke bliver plads til Gud i vores liv? At omvende sig det er at vende sig om imod Gud. At vende sig om i mod Kristus. Lade ham vejlede os i hvordan vi skal leve. I de lignelser Jesus fortæller os i dag får vi en lidt anden forståelse af hvad det vil sige, at omvende sig. Det er at lade sig finde af Gud. Som lammet. At åbne sit hjerte for Gud. Lade ham gribe ind i vores liv. Vise os vej. Komme når han kalder. Gøre som han vil vi skal gøre. At lade os lede af Guds ord. Som der står i Salmernes Bog. ”Guds ord er en lygte for min fod. Et lys på min sti” Til hvem fortalte Jesus første gang denne lignelse? Til farisæerne, der var forargede på Jesus fordi han spiste med toldere og syndere. Hvordan kunne han sætte sig til bords og spise med den slags ugudelige og lovløse mennesker. Var der da ingen grænser for, hvem han er sammen med, denne Jesus. Nej det var der ikke. Jesus forsøgte at fortælle farisæerne bla med den lignelse han fortæller os i dag. At Guds kærlighed kender ingen forskel. Gud har øje og hjerte for ethvert menneske. Også for

ham eller hende, der er farende vild i livet. Dem der har forvildet sig væk fra ham. Er kommet på gale veje. Og som vi glæder os når vi finder det som vi har ledt efter sådan Gud glæder sig, når han finder det menneske han leder efter. "Glæd jer med mig for jeg har fundet det får jeg havde mistet." Gud er glædens Gud. Og han vil dele sin glæde med os. Er det noget vi er gode til? Hvis den store glæde lige pludselig skulle dale ned i naboens liv og ikke i mit eget. Hvis lykken smiler til en anden end mig? Forstår vi så at glæde os på deres vegne. Kan vi tage del i de andres glæder? Eller blive vi misundelige? Misundelsen må vi lægge fra os. For det er en på alle måder livsødelæggende følelse. Vi skal glæde os med hinanden. Vise medglæde. Sådan at din glæde også bliver min glæde. Amen. Ære være faderen og sønnen og Hå som det var i begyndelsen så også nu og altid og i al evighed. Amen